

RUHUN ÖLÜMSÜZLÜĞÜ
İLAHİ DİNLERİN ESAS TEMELİDİR
“HZ. ABDÜLBAHA”

İNSAN RUHU VE RUHUN ÖLÜMSÜZLÜĞÜ

YAZAN

Pedagog Dr. Ali AKBER FURUTAN

İngilizceden Türkçeye çeviren
Dr. Violet Bağcuvan (Mokhles)

Bahá'í Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

BÖLÜM 1

RUHUN AYRIMI VE TANIMLARI

- Bitki ruhu
- Hayvan ruhu
- İnsan ruhu

BÖLÜM 2

İNSAN RUHUNUN VARLIĞINA İLİŞKİN KANITLAR

- İlk Kanıt
- İkinci Kanıt
- Üçüncü Kanıt
- Dördüncü Kanıt
- Beşinci Kanıt
- Altıncı Kanıt
- Yedinci Kanıt
- Sekizinci Kanıt
- Dokuzuncu Kanıt

BÖLÜM 3

İNSAN RUHUNUN ÖLÜMSÜZLÜĞÜNE İLİŞKİN KANITLAR

- İlk Kanıt
- İkinci Kanıt
- Üçüncü Kanıt
- Dördüncü Kanıt
- Beşinci Kanıt
- Altıncı Kanıt
- Yedinci Kanıt
- Sekizinci Kanıt
- Dokuzuncu Kanıt
- Onuncu Kanıt
- On birinci Kanıt
- On ikinci Kanıt
- On üçüncü Kanıt

BÖLÜM 4

İNSAN RUHUyla İLGİLİ ÇEŞİTLİ KONULAR

SONUÇ

ÖNSÖZ

Bu eser, “Ruh” kavramına alışlagelmiş düşünce tarzının dışında çağdaş ve mantıksal bir yaklaşım getirmektedir. Felsefe, şiir ve şarkılarda çokça kullanılan ve eski çağlardan beri anlam ve içerik olarak esrarengizliğini koruyan “Ruh” kavramı üzerine çarpıcı bir görüşle, yeni boyutlarda geniş açıklamalar yapmaktadır.

Sayın Pedagog Dr. Ali Akber Furutan’ın Bahaî öğretileri paralelinde yazdığı küçük fakat “Ruh” bilmesinin çözülmesinde yardımcı büyük olan bu eseri yayınlamaktan kıvanç duyar, değerli okuyucuların ilgiyle karşılayacaklarını ve yararlı bulacaklarını ümit ederiz.

Işık Yayınevi

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BÖLÜM 1

RUHUN AYRIMI VE TANIMLARI

Eski bilgin ve düşünürler ruhu veya yaşayan ruhu (1) genellikle üç kategoriye ayırmışlardır.

1. Bitki ruhu
2. Hayvan ruhu
3. İnsan ruhu

Daha sonra bazı eski filozoflar madenlerin de canlı olduğuna inandılar. Örneğin, Plüto (2) ruhu “yaşam ve hareket nedeni ve tüm hareket eden nesnelere canlandıran” olarak kabul etmiştir. Böylelikle gerçek bir iç harekete sahip olması yönünden madenlerin de bir ruh taşıdığı sonucuna varıldı.

Geçmiş çağlarda anlayış ve bilim adamları aşamalı olarak madenlerin de ruha sahip olduğunun farkına vardılar. Örneğin Fencher (3) tüm hareketli yaratıkların ruha sahip olduklarını kabul etmişti. Jean Marie Guysu (4) yaşamı madenlere dayandırıyor, ancak nitelik bakımından madenlerin yaşamı zayıftır.

Prof. Forel'e göndermiş olduğu levihte Hz. Abdülbaha şöyle buyuruyorlar;

“... Ruhun da değişik aşama ve durumları vardır. Madenlerde bulunan ruhun varlığı ile ilgili olarak şurası kesindir ki, kendi durumunun seviyesine göre onlar da hayat ve ruhla donanmıştır. Bu, materyalistler arasında *'Bütün varlıkların hayatla donanmış olduğunu kim savunur'* diye tanınan bilinmeyen sırdır. Yine Kur'an'da da buyrulmaktadır; *'Tüm varlıklar yaşar'* Bitki dünyasında da büyüme gücü vardır ve ruh, bu büyüme gücüdür. Hayvan dünyasında hissetme duygusu bulunmaktadır, ancak insan dünyasında her şeyi saran bir güç vardır.”

Mufavezat (Cevaplandırılmış Sorular) kitabında Hz. Abdülbaha ruhun aşamaları ile ilgili açıklamalarında aşağıdaki tanımları yapmaktadır;

Bitki ruhu;

Bu, elemanların bileşiminden doğan bir güçtür ve Yüce Tanrı'nın hükmüyle madde özlerinin karışımı olup, diğer varlıklarla etki-tepki iletişimi içerisindedir. Diğer bir deyimle, elektrik, elemanların bileşiminden meydana gelmektedir ve bu madde özleri ve elemanlar birbirlerinden ayrıldığında büyüme gücünün varlığı da son bulur.

Hayvan ruhu;

Yine elemanların karışım ve bileşiminden ortaya çıkmaktadır, ancak her şeye gücü yeten Tanrı'nın hükmüyle tam bir karışım elde edilmiştir ve hayvan ruhu, diğer bir deyimle duyuların gücü meydana getirilmiştir. Bileşimi meydana getiren elemanların ayrılma ve bölünmesiyle bu ruh da doğal olarak kaybolacaktır.

İnsan ruhu;

Kristal üzerinde parlayan güneşin cömertliğine benzetilebilir. Ancak kristal kırıldığında güneşin cömertliği devam etmektedir ve kristalin harap olması veya varlığını yitirmesi, sonsuz olan güneşin cömertliğine bir zarar vermeyecektir. Bu ruh keşfetme gücüne sahiptir. Bütün şeyleri çevreler. Tüm bu hayret verici belirtiler, bilimsel keşifler, büyük girişimler ve

önemli tarihi olaylar hep onun yüzündendir. Ruh, gücü sayesinde, bunları görünmez ve saklı olan alandan görünür alana getirir.

BÖLÜM 2

İNSAN RUHUNUN VARLIĞINA İLİŞKİN KANITLAR

İlk Kanıt;

“... Din bilimciler söylüyorlar; Her ne kadar insan güç ve dış duyu bakımından hayvanlarla ortaksa da, onda hayvanların yoksun bulunduğu olağandışı bir güç bulunmaktadır. Bilim, sanat, icatlar, ticaret ve gerçeklerin keşfi bu ruh gücünün sonuçlarıdır. Bu, her şeyi çevreleyen, gerçekleri kavrayan, varlığın tüm gizli sırlarını keşfeden ve bu bilgiyle onları kontrol eden bir güçtür. Üstelik dış görünüm bakımından var olmayan şeyleri de algılar. Yani akla ilişkin, hissedilmeyen ve görünmezliği nedeniyle dış varlığı olmayan gerçekler... Böylece o, insanın akli gerçekleri olan düşünce, ruh, nitelik, karakter, sevgi ve kederi kavrar. Bunun ötesinde, şu var olan bilimler, sanatlar, kanunlar ve insanın sonsuz keşifleri bir zamanlar görünmez, esrarengiz ve gizli sırlardı. Sadece her şeyi çevreleyen insan gücüdür ki, bunları keşfetti ve görünmeyen alandan görünür alana çıkarttı. Eğer insanda diğer hayvanlardan başka bir güç bulunmasaydı, hayvanların gerçekleri kavramada ve keşiflerde insandan daha fazla başarı göstermesi gerekirdi. Şu halde insanda hayvanların yoksun bulunduğu bir Tanrı bağıışı vardır.” (5)

İkinci Kanıt;

“... İnsan bilinen şeylerden bilinmeyen şeyleri kanıtlar ve bilinmeyen gerçekleri keşfeder. Örneğin; insan ufkun eğimini görür ve bundan dünyanın yuvarlaklığını anlar. Bunu anlamak hayvan için olanaksızdır. Aynı şekilde o (hayvan), güneşin merkez olduğunu ve dünyanın onun çevresinde döndüğünü algılayamaz. Hayvan duyuvarlarının esiridir ve bunlara bağıımlıdır. Hayvan duyuvarlarının üzerinde olan ve kontrol edemediğı hiçbir şeyi asla anlayamaz, üstelik dış duyuvarlarının insandan üstün olmasına rağmen... Şimdi insanda, onu hayvandan farklı kılan bir keşif gücünün bulunduğu doğrulanmış ve kanıtlanmış oldu. Ve bu güç insan ruhudur.” (6)

Üçüncü kanıt;

“... Tüm şeyler insan eline boyun eğmek durumundadır. Tüm diğer yaratıklar doğanın tutsağı ve hiç biri onun gereklerinden ayrılamazken, insan doğaya karşı koyabilir. Doğa bedenleri yerin merkezine doğru çeker. İnsan mekanik araçlarla ondan uzaklaşır ve göğe yükselir. Doğa insanın denizleri aşmasını önler. İnsan gemi inşa eder ve büyük okyanuslarda dolaşır, seyahat eder. Tüm bunlar doğaya aykırıdır. O halde insanın bu küçük bedenindeki tüm bu şeyleri çevreleyen güç nedir? İnsanın şeylere egemen olduğu bu hükmedici güç nedir?” (7)

Dördüncü Kanıt;

“... İnsan doğada olmayan irade ve anlayış güçlerine sahiptir. Doğa şartlandırılmış, insan ise hürdür. Doğa anlayıştan yoksundur, insan ise anlar. Doğa geçmiş olaylardan habersizdir, fakat insan onları bilir. Doğa geleceğı tahmin edemez, insan sezgi gücü ile geleceğı görür. Doğanın kendi bilinci yoktur, insan her şeyi bilir.

Bir kimse insanın sadece doğa dünyasının bir parçası olarak bu özelliklere sahip olduğunu, bunların sadece doğa dünyasının görünümüleri olduğunu ve bundan dolayı doğanın bu özelliklerin aslı olup onlardan yoksun olmadığını düşünürse, ona şu yanıtı verir ve söyleriz; Parça bütüne bağıımlıdır. Bütünün yoksun olduğu bir olgunluğa parça sahip olamaz.” (8)

Beşinci Kanıt;

İnsan sık sık kendi kendine danışır. Bencil isteklere, kırgınlığa ve öfkeye düşmemek için kendi kendine öğüt verir ve sakınır. Açıktır ki, bu danışılan, bedenın uzuv ve organlarından ayrıdır.

Kişiye yol gösteren, fiziki tehlikelerden ve ruhsal tuzaklardan koruyan ve mükemmel bir danışman ve hünlerli bir yönetmen gibi hareket eden algılayıcı, akıllı ve zeki varlık, insan ruhudur. İnsanın gerçeği tamamen farklıdır ve bedenın tüm uzuv ve organlarından bütünüyle bağımsızdır.

Altıncı Kanıt;

İnsan bazen güç problemlerin çözümünü rüyasında keşfeder ki, uyanıkken bunu hayalinde canlandırması bile kapasitesinin üzerinde gibi görünür. Üstelik uyku esnasında beden tamamen dinlenmekte ve tüm güç ve duylular etkisiz ve çalışmaz durumdadır.

Eğer bedenden ayrı bir ruhani gerçeğin varlığı olmasaydı, bazı anlaşılması güç sırların bir kimsenin rüyasındaki keşfi olanaksız olurdu.

Yedinci Kanıt;

Ünlü Alman cerrah Dr. Karl Schleich (9) “Ruhun Mucizesi” (The Miracle of the Spirit) isimli kitabında, bazı materyalist bilim adamlarının beynin odak noktası olduğu ve sevgi, his, düşünce ve irade gibi şeylerin nedeninin (bu odak noktası) olduğuna ilişkin tartışmalarını kapsamlı deney ve kanıtlarla çürütmektedir. Nitekim bir cerrah beynin bazı bölümlerinin yerini değiştirir ve bu akıl özü maddesinden büyükçe bir parça çıkarır. Ancak hastanın kişilik, kimlik ve gerçeği değişmeden kalır. Bu ünlü cerrah, sık sık beyin parçalarını değiştirmiş ve hastanın tamamen sağlıklı kalmış olduğunu kanıtlamıştır.

Sekizinci Kanıt;

Bir nesnenin şekli onun kendisine bağımlıdır. Hiçbir nesne ilk aslı değiştirilmedikçe farklı bir şekil alamaz. Örneğin, bir madde aynı anda hem üçgen hem kare olamaz. Bir kimse kare yapmak için üçgenin dış çizgilerini değiştirmek zorundadır. Bu, maddenin bir özelliğidir. İnsan ruhu ise ek bir öğrenim uğraşı yaptığında daha zengin bir kapasite ve algı edinmektedir. O aynı anda farklı şekiller elde etme yeteneğine sahiptir. Örneğin, insanın bilgi hafızasında tüm geometrik şekiller aynı anda bulunur. Bir kimse bunlara her zaman başvurabilir ve bu sırada ruh değişmez ve etkilenmez. Bu nedenle biz ruhun fiziksel bir nesne olmadığı ve bedenden bağımsız olduğu sonucuna varırız.

Dokuzuncu Kanıt;

Bazı insanlar, uyku sırasında her türlü işi gözleri kapalı olarak yaparlar. Örneğin yazı yazarlar veya merdivende ve dar yollarda en ufak bir sapma ve duraklama olmaksızın yürürler. Bu durum teknik olarak uyurgezerlik olarak bilinir. Bu nedenle insanın içerisinde ruhani bir güç olmalı ki böyle olağandışı bir olayı gösterebilir. Ruhani güç sayesinde ki, insan gözsüz görmekte, kulaksız işitmekte, yetenekleri çalışmaz olduğu halde güç problemleri çözmekte, dönemeçli ve güvenli olmayan dar yollarda yürümekte, herhangi bir fiziksel bağ veya etki olmadığı halde dış çevreyi kontrol etmekte, sinir sisteminin duyarlılığını durdurarak bedende değişik fiziksel ve kimyasal değişiklikler üretmektedir.

Bu olağandışı davranış için herhangi bir açıklama bulamayız. Bilim adamları tüm bu olayları keşfetmede yetersiz kaldıklarını açıkça bildirmişlerdir.

Materyalist düşünceli bilim adamları hipnotizmayı aşağıdaki şekilde tanımladılar; “Hipnotizma bir telkin etkisi olup, hipnotize eden kişi hipnotize edileni etkilemektedir. Hipnotik bir uyku sonucu hipnotize edilen kendi beynini ve irade gücünü yönlendirici olarak kullanmaksızın hipnotize edenin emirlerini uygulamaktadır.”

Maddi olmayan bir ruh gözünün varlığı olmadan, bu şekildeki etkiler nasıl meydana gelebilir?

Kişinin fiziksel olmayan bir gerçeğe sahip olması gerekir ki, işte biz bunu ruh veya manevi kişilik olarak kabul ediyoruz. Böyle hayret verici ve şaşırtıcı olayı ortaya koyan işte bu gerçektir.

Bu bölümün sonucu bakımından okuyucu aşağıdaki konulara dikkat etmelidir;

Bu madde dünyasında daha alt aşamadaki varlık daha üstteki yaratıkları anlayamamaktadır. Örneğin, madenler dünyası bitki dünyasını anlayamaz. Bitki ise hayvanlar dünyasından habersizdir. Ve hayvan insanın sosyal durumuna akıl erdiremez. İşte bu durum insan toplumunda da aynıdır. Şöyle ki, daha alt yetenek ve kapasitedeki insanlar daha olgun kimselerin bilgi ve üstün niteliklerine akıl erdiremezler.

Şimdi, eğer biz kendi fiziksel ve ruhsal sınırlarımız yüzünden Tanrı dünyalarını, insan gerçeğini ve tüm ruhani değerleri anlayamıyorsak, düşüncelerimizde olumsuz bir tavır ortaya koymamalıyız.

Tam tersine, gücümüzü bir noktada toplayarak, sabır göstererek, dua ve tefekkürle ve Tanrı Mazharlarının sözleri üzerine derinliğine düşünmekle ruhani gerçekleri anlamaya ve keşfetmeye gayret etmeliyiz. Gerçekten birçok kimse sabır göstermek ve bencil isteklerine set çekmek suretiyle çok yüksek ruhani zirvelere ulaşmışlar, erdem ve asalet alanında örnek olmuşlardır.

BÖLÜM 3

İNSAN RUHUNUN ÖLÜMSÜZLÜĞÜNE İLİŞKİN KANITLAR

İlk Kanıt;

“... Var olmayan bir şeyden hiçbir belirti gelmez. Yani kesin yokluktan işaretlerin görünmesi olanaksızdır. Çünkü işaretler bir varlığın sonucudur ve sonuç, temel nedenin varlığıyla bağımlıdır. Bu nedenle, var olmayan bir güneşten ışın yayılmaz, var olmayan bir denizden dalga görünmez, var olmayan bir buluttan yağmur düşmez, var olmayan ağaç meyve vermez, var olmayan bir insan ne görünür ne de bir şey meydana getirir. Bu yüzden, varlığın belirtileri görüldüğü sürece onlar işaretlerin sahibinin varlığına kanıt oluştururlar.

Düşününüz ki, Hz. Muhammed’in saltanatı günümüzde de vardır. Var olmayan bir kraldan böylesine büyük bir saltanat nasıl görünebilirdi?” (10)

İkinci Kanıt;

“... İnsan ruhunun güç ve algıları iki çeşittir. Birincisi alet ve organlarla olanıdır. Yani bu gözle görür, bu kulakla işitir, bu dille konuşur. Ruhun güç ve hareketlerinin diğer görünümü alet ve organsız olanıdır. Örneğin uyku halinde gözsüz görür, kulaksız işitir, dilsiz konuşur, ayaksız koşar. Uyku dünyasında gördüğü bir rüyanın ve onun öneminin bir yıl sonraki bir olayın yerini tutması ne kadar sık meydana gelir. Aynı şekilde kaç kez olmuştur ki, birinin

uyanırken yanıtlayamadığı bir soru, rüya dünyasında çözümlenmiştir. İnsan ruhu bedende değildir, çünkü o, bedensel şartlar olan giriş ve çıkıştan bağımsız ve kutsaldır. Ruhun bedenle ilişkisi, güneşin ayna ile olduğu gibidir. Bu nedenle ruh bedenden ayrıdır ve onun devamlılık süresi bedenden bağımsızdır...” (11)

Üçüncü Kanıt;

“... Beden zayıflar, ağırlaşır, hastalanır veya iyileşir. Yorulur veya dinlenir. Kısacası beden her türlü bozukluktan etkilenebilir. Bununla beraber ruh, asli halde kendi ruhani algılayışındadır. Ölümsüz ve ebedi kalacaktır. Ne bir kusur ne de bir sakatlıktan etkilenir...” (12)

Örneğin, birçok ünlü bilginler uzun süren şiddetli ağırlara katlanmış ve sürekli hastalık nöbetleri geçirmişlerdir. Nöbet geçirmekte olduğu anlarda bile çalışmalarını sürdürmüşler ve akıllarının incelik ve güçlerini göstermişlerdir. Şimdi, eğer ruh ve beden tek ve aynı şey olsalardı veya ruh maddesel bir özellik olsaydı, o zaman insanın ruhani güçlerinin gaz yağı biten bir lambanın azalan ışığı gibi, bedeninin zayıflık ve güçsüzlüğü ile birlikte azalması gerekirdi.

Dördüncü Kanıt;

Beden doğa kanunlarına bağlıdır. Ruh, bağlı değildir. Fiziksel ve kimyasal kanunlar, mantığı yerinde bir kimseyi kontrol edemezler. Güzelliğe olan aşk, sosyal duygular, insan sevgisi, arkadaşlık ve zekâ, kişinin bu ve diğer tüm özellikleri doğa kanunlarının kontrolünde değildir. Bu nedenle ruh bedenden farklıdır ve ruhun ölümsüzlüğü ona bağımlı değildir.

Beşinci Kanıt;

İnsan bedeninin çalışması metabolizmanın kurallarına bağlıdır, yani bedendeki madde özlerinin kendine özgü kimyasal değişimlerine... Bedenin tam olarak dinlenmesi sırasında nefesle alınan oksijen ile nefesle verilen karbondioksit arasındaki oran metabolizmanın standart ölçümünü oluşturmaktadır. Bir kimse bu standarda karşılık metabolizmanın farklı seviyelerini belirleyebilir.

Örneğin, bedeninin bazı fiziksel işleri meydana getirmesi esnasında adalelerin genişlemesi ve kasılması suretiyle metabolizma yükselmektedir.

Ancak, aralarında Dr. Alexis Carrel'in de bulunduğu büyük bilim adamlarınca kanıtlanan ve insan ruhunun üç görünümünden biri olan tefekkür (düşünceye dalma) olayı metabolizma kuralı dışındadır.

Dr. Carrel'in sonuçlarının özeti aşağıdaki şekildedir;

Garip bir şekilde zihinsel iş metabolizmayı yükseltmemektedir. İşin şaşırtıcı yanı, düşünceye dalma sırasında kullanılan ve hem de insanın ölçemeyeceği derecede az ve önemsiz olan zihinsel enerji yeryüzünde engin değişikliklere yol açmakta veya bu sınırsız uzayda yepyeni dünyaların keşfine neden olmaktadır. En geniş zihinsel çalışma bile metabolizmanın ölçüsünü bir kitabın masadan kaldırılışı sırasında bir adale kasılmasındaki kadar yükseltmemektedir. Newton'un zihinsel gayretleri, Beethoven'in İlhami yapıtları, Pastör'ün derin fikirleri ve engin araştırmaları metabolizmadaki seviyeyi birkaç mikroskobik yaratığın gayretleri veya troid bezinin çalışmasındaki hafif yükselme kadar bile arttırmıyordu.

Altıncı Kanıt;

Doğa kanununa göre sinir sistemi ağrıyı hisseder. Ağrı dayanılmaz olduğunda insanın dayanma gücü son bulur ve genellikle böyle durumdaki kimse düşer ve bayılır. Ancak öyle insanlar vardır ve olacaktır ki, inanç gücü sayesinde acının üstesinden gelecek şekilde sinir sistemlerine egemen olurlar. Bu insanlar, bela ve dertlerin her türlüsüne sevinç ve şükranla, seve seve katlanırlar. İnançları yolunda ölümü kıvançla karşılarlar ve coşkuyla şehadet alanına koşarlar. Dinler tarihi bu tür dokunaklı olaylarla doludur.

Nebil Tarihi ve büyük din şehitlerinin yaşamını konu eden diğer belgeler bu konuya geniş ölçüde kanıt sağlayacaktır.

Yedinci Kanıt;

Ruh veya manevi kişilik, asıl, bağımsız ve kendi kendine var olandır. Herhangi bir şekilde bileşim ve karışımından arıdır. Bu nedenle bozulamaz veya yok edilemez. Değişiklik de ona yetişemez. Ölümsüzlük ruhun doğasında var olan bir özelliktir.

Sekizinci Kanıt;

Bedenin zamanla eskiyerek kullanılamaz hale gelmesi değişmez bir işlevin sonucu olarak ölüm nedenidir. Zayıflık ve bozukluk gelip çattığında, beden direncini yitirir, uzuv ve organlar doğal işlevini yapamaz hale gelirler. Bu açıdan tüm öğelerin hareketsizliği olarak tanımlanabilen ölüm meydana gelir ve beden ayrılıp dağılır. Ruh bu kalıbı izlemez. Sıkı çalışma veya zamanın geçişi onu zayıflatmaz. Tersine, çabalar ne kadar sıkı olursa daha fazla güçlenir ve canlanır. Bu bakımdan ruh için ölüm düşünülemez. Beden zayıflayıp bozulduğunda ruh çalışmasını ertelemez. Dünyada, ister sanatta ve edebiyatta, ister bilimde ne kadar şaheser meydana gelmişse, bunları insafsız yaşlılık çağları geçerken gelecek kuşakların refahı için pırlanta akıllarını sürdüren bazı deha insanlar sağlamıştır.

Biz bu nedenle şu sonuca varıyoruz; değil mi ki ruh yorgunluk ve yaşlılıktan etkilenmiyor, ölümsüzdür.

Dokuzuncu Kanıt;

Bu bakımdan ölüm “bir nesnenin durumundaki değişiklik” olarak tanımlanabilir. Diğer bir deyimle, yaratılmış bir varlığın asıl şekli çözüştüğünde ve beden çürüyüp ayrıştığında, ölüm meydana gelmektedir.

Fakat insan ruhu tüm şekilleri aynı anda içerebilir ve tüm geometrik kalıplar akılda bir arada bulunmaktadır. Bir şekilden diğerine dönüşüm olanaksız değildir. Diğer bir deyimle, ölüm ruha yetişemez.

Onuncu Kanıt;

Diğer bir yönden ölüm, insanın organ ve uzuvlarının çalışmaz duruma geldiği, hem fiziksel hem de zihinsel duyu güçlerinin varlıklarını yitirdiği zaman gerçekleşir. Bu suretle gözler göremez, kulaklar işitemez, ayaklar hareket edemez, akıl ve zekâ lambası sönmüş olur. Bu şartlar altında eğer ruh hala fiziksel uzuv ve organlar olmaksızın işlevini yerine getirebiliyorsa, bu durumda ruhun ölümden etkilenmediğine ve ayrışıp çürümediğine emin olabiliriz.

Bunun için en güçlü kanıt ve en açık delil uyku halidir.

Uyku sırasında beden tam dinlenme halindedir ve bilimsel keşiflere göre uyku sırasında aşağıdaki değişiklikler meydana gelebilir;

- Kalp vuruşları azalır ve nefes yavaşlar.
- Metabolizma, yani kimyasal madde özlerinin değişimi büyük ölçüde azalır.
- Bedenin çevresel uyarılara karşı tepkisi kaybolmuş ve kendi kendini idare eden sinir sistemi hariç, merkezi sinir sistemi hissizdir.
- Zihinsel çalışma son bulmuştur.

Bütün bunlara karşın, rüya dünyasında insan ayaklarını kullanmadan yürür, gözsüz görür, kulaksız işitir, uyanırken kapasitesinin üzerinde olan zor problemleri çözer ve gerçek yaşamda aynen meydana gelen gelecekteki olayları keşfeder.

Seçkin bilim adamı Mendelief'in ünlü "elementlerin atom ağırlıklarının periyodik sınıflandırılması"nı bir rüyada keşfettiği dikkate değer bir kayıttır.

On birinci Kanıt;

Materyalistlere göre insan, hayvan gibi, elementlerin bileşiminden meydana gelir ve ayrışmadan sonra onun hayatı sonsuza dek son bulur. Eğer bu gerçekse, yaratılışın hikmeti nedir? Bu durumda hayvan insandan çok daha gıpta edilecek bir durumda değil midir?

Bizim akıl ve vicdanımız bu kuramı kabul edemez. Bunun yerine, bu dünyadan sonraki Tanrı dünyalarının pek çok ve insan ruhunun ölümsüz ve yok edilemez olduğunu doğrular. Bu suretle yaratılış en son amacına erişir ve Tanrı dünyalarında meyvelerini verir.

On ikinci Kanıt;

Kabul edelim ki, insan ruhu ölümsüz değildir ve sonraki hayat uydurmadır ve sonraki hayatta ceza veya ödül yoktur. O zaman yaratılışın tam bir adaletsizlik içinde olduğu görünür.

Eğer insanlar yaptıkları işler için ne ödüllendirilir ve ne de cezalandırılırsa, adalet kelimesi anlamını yitirir. Bu evreni şaşılacak bir tertip ve düzenle şekillendiren Yaratıcının, yaratıkları için en sonunda iyi ve kötü veya haklı ve haksız arasında hiç bir fark gözetilmeyeceği böyle zayıf bir düzen kurması hayal edilebilir mi?

On üçüncü Kanıt;

Eğer ruhun ölümsüz olmadığını ve insan yaşamının sadece fiziksel alan ile sınırlı olduğunu kabul edersek, o zaman kendilerini destekleyenlerce olduğu kadar, düşmanlarınca da en bilge ve tüm insanlar arasında en ayrıcalıklı kişiler olarak hürmet gören Tanrı Elçileri ve Zuhurları kendi güç ve tedbirlerine karşın düşmanları tarafından hangi nedenle zulme uğratıldılar? Onlar, hayatlarını, ailelerini ve sahip olduklarını sabırla ve uysallıkla feda ettiler.

Aynı şey, Tanrı kullarına ve seçkinlerine de uygulanır ki, bunlar rütbelerini, şereflerini ve mallarını bırakarak büyük özlem ve istekle fedakârlık alanına katılırlar ve dünyayı bırakırlar ki bütün bunlar bunlara tutkun olanlar için bir sevinç kaynağıdır.

Eğer tüm bunların şan ve ün kazanmak için yapıldığını kabul edersek, o zaman da davranışlarının bununla uzlaşmaması ve insanlarla ilişkilerinde övücü ve komplimancı yollara başvurmayan tavırlarla hareket etmeleri garip görülür.

Gerçekten, Onların bu dünyaya tutkun olmamaları, iç görüş sahibi insanlara açık bir kanıt oluşturur ki, bu ölümlü dünyanın ötesinde dünyalar olmalıdır ve insan ruhu bozulma ve ölümün yukarısındadır.

BÖLÜM 4

İNSAN RUHUyla İLGİLİ ÇEŞİTLİ KONULAR

- a) “Akıl ve ruhun eserleri çocukluktan itibaren insanda görünür ise de, tam olmayıp eksiktir. İnsan ergenlik çağına gelince akıl ve ruh tamamıyla kendini gösterir. Rahim dünyasındaki ceninde de akıl ve ruh vardır fakat saklı bir haldedir, sonradan ortaya çıkar. Ağacı içeren tohum bunun bir örneğidir. Ağaç tohumda gizlidir, kapalıdır. Tohum büyüyüp geliştikçe ağaç kendini büsbütün gösterir.” (13)
- b) “Ruh varlıklara egemendir ve insana takdir olunan ölçüde eşyanın gerçeğini keşfeder, özellik ve etkileri hakkında, varlıkların nitelik ve asılları hakkında bilgi sahibi olur. Bununla beraber, insan ruhu iman ruhu ile desteklenmedikçe, ilahi sırlar ve semavi gerçeklerden haberdar olamaz. Bunun örneği aynadır. Ayna ne kadar temiz, güzel ve parlak olsa da, yine ışığa gereksinim duyar. Güneşin ışığı ona vurmadıkça Tanrı sırlarını sezinleyemez.” (14)
- c) “Akıl, insan ruhunun gücüdür. Ruh lambadır, akıl lambadan yansıyan ışıktır. Ruh ağaçtır, akıl ise ağacın meyvesidir. Akıl ruhun olgunluğudur ve onun temelli özelliğidir. Aynen güneşin kaçınılmaz gereği (olan) güneş ışınları gibi...” (15)
- d) “Mademki, ruh ölümden sonra kalıcıdır, kesinlikle ya yükselecek ya da alçalacaktır. Diğer dünyada yükselmemek alçalmanın kendisidir. Fakat ruh, içerisinde kendi ilerlemesini sürdürdüğü sınırları aşamaz. Örneğin, Petrus gerçeğinin ruhu ne kadar da ilerlese, Hz İsa gerçeğinin sınırlarına erişemez. Onun ilerlemesi sadece kendi çevresel dairesindedir. Havariler ne kadar da ilerleseler asla Hz. İsa olamazlardı. Evet, kömürün elmas olması olasıdır, fakat hem kömür hem elmas sonuç itibarıyla madendir ve onların bileşiminde bulunan elementler aynıdır.” (16)
- e) “İnsan ruhu bedene girmez. Çünkü giriş ve çıkış cisim ile ilgili özelliklerdir. Ruhun beden bağlantısı ışığın aynaya olduğu gibidir. İnsan ruhu ne bu bedene girmiştir ne de onun içinde vardır.” (17)
- f) “Topraktaki ceset ile ilgisini kesip ilahi âleme göçen insan ruhu, ya sırf Tanrı’nın lütuf ve keremiyle veya insanların onun için mağfiret talep etmeleri ve hayır duaları ile veya onun namına yapılacak büyük hayrat ve hayırseverlik işleri ile ilerler.” (18)
- g) “Aklın egemen olduğu yaşa gelmeden ve doğum anından önce ölen çocuklar... Bu gibi çocuklar Tanrı kereminin gölgesi altındadırlar ve henüz herhangi bir günah işlemediklerinden ve doğa dünyasının kirlileriyle lekelenmediklerinden dolayı cömertlik alanının merkezindedirler ve merhamet gözü onların üzerine çevrilmiştir.” (19)

SONUÇ

Sözü bitirirken Hz.Bab ve Hz.Bahaullah’ın aşağıdaki ifadelerini aktarıyoruz ki, Onların yüce kelimelerinin misk kokuları bu bölümde yayılsın.

- a) “Tüm dünyalar temiz kalp sahiplerince bu dünyanın gölgesinde anlaşılır ve orada görünür.” (20)

- b) “Gerçi Tanrı’nın bu dünyanın etrafında dönen tüm dünyaları vardı ve olacaktır, yine de her dünyadaki her ruh için kendine özgü bir durum belirlenmiş ve kararlaştırılmıştır.

Bu yaşamdaki cennetin anlamı, Tanrı’nın hoşnutluğunu kazanmış olmak ve O’nun emrine girmektir.

Bu dünyevi yaşamdan yükselişlerinden sonra müminler eşsiz ihtişam cennetine girecekler ve onlara sınırsız ululuk cömertliği bağışlanacaktır. Bu cennetler, onların bu dünyada yaptıkları amellerdir.” (21)

- c) “Anlayış Göğü Güneşi bana şahadet eder ki, Ebha Melekûtuna yükselmiş ruhlar için Kalem-i Ala tarafından vahyolunan ne varsa, daha ölüm anından itibaren o kutsal ruhların güç ve kudretle donatılmalarına ve daha yüksek derecede saadet ve ululuk, yücelik ve cömertlikle kuşatılmalarına neden olmuştur.” (22)

- d) “Şimdi de insan ruhlarının bedenden ayrıldıktan sonra birbirlerini tanımaya devam edip etmeyecekleri sorusuna gelelim. Tanrı Gemisi’nde yer almış olan Bahaîler birbirlerinin hal ve durumundan tamamıyla haberdirdirler. Onlar birbirlerine dostluk ve samimiyet bağlarıyla bağlıdır. Fakat bu hal onların iman ve davranışlarına bağlıdır. Aynı derece ve makama sahip bulunanlar, birbirlerinin yetenek, karakter, başarı ve erdemlerini bilirler. Aşağı dereceden olanlar ise, yukarı dereceden olanların makamlarını gereğince anlayamadıkları gibi, erdemlerini de yeterince takdir edemezler. Her biri Rabbinden kendi payını alır. Şurası gün gibi açıktır ki, her insan ölümden sonra bu dünyadaki amellerinin değerini tartacak ve işlediği işlerin niteliğini anlayacaktır. İlahi Kudret ufkunda ışıldayan Güneş’e yemin olsun ki, biricik gerçek Tanrı’ya uymuş olan kimseler bu yaşamı bırakır bırakmaz tanımlanamayacak bir mutluluk ve sevinç duyacaklardır. Sapkınlık içerisinde yaşamış olan kimseler ise, hayal bile edilemeyecek bir korku ve dehşet içerisinde titreşeceklerdir. Bütün dinlerin Rabbi olan Yüce Varlığın lütuf ve inayetleriyle ebedi ve halis şarabı içmiş olan kimseye ne mutlu.” (23)

ALINTILAR

- (1) Burada “Ruh veya Yaşayan Ruh” tüm hareketlerin kökü ve sebebi olan canlandırma gücünü ifade etmektedir
- (2) Plüto, ünlü Yunan filozofu (Ölümü MS 270)
- (3) Alman filozofu (1810–1887)
- (4) Fransız filozofu (1854–1888)
- (5) Mufavezat
- (6) Mufavezat
- (7) Mufavezat
- (8) Hz. Abdülbaha'nın Prof. Forel'e yazdığı levihten
- (9) Doğumu 1859
- (10) Mufavezat
- (11) Mufavezat
- (12) Mufavezat
- (13) Mufavezat
- (14) Mufavezat
- (15) Mufavezat
- (16) Mufavezat
- (17) Mufavezat
- (18) Mufavezat
- (19) Beyan Kitabı, bölüm:8 kısım:2
- (20) Mufavezat
- (21) Hz.Bahaullah'ın levihlerinden
- (22) Hz.Bahaullah'ın levihlerinden
- (23) Hz.Bahaullah'ın Sesi kitabından

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.